Část I

Struktura pevných látek

1 Krystalografické soustavy

AAAAAAA

2 Deformace

- typy:
 - tahem/tlakem
 - kroucením
 - ohybem
 - smykem

3 Deformace tahem/tlakem

• Normálové nápětí:

$$\sigma = F/S; [N/m^2] = [Pa]$$

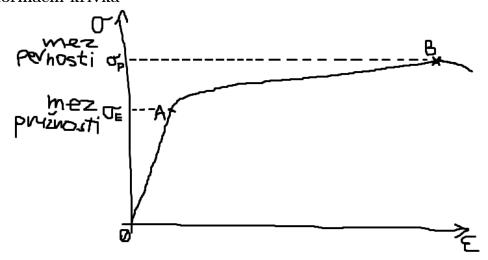
• Změna délky:

$$\Delta l = l - l_0; \ [m]$$

užitečnější většinou relativní prodloužení:

$$\varepsilon = \Delta l/l_0$$
; [bezrozm.]

3.1 Deformační křivka

• lineární úsek (0 - A)

- pružná deformace
- vratná
- platí Hookův zákon:

$$\varepsilon \propto \sigma$$

tedy slovy: relativní prodloužení je přímo úměrné napětí (ano, to je symbol pro přímou úměrnost, zapamatujte si ho)

$$\sigma = E \cdot \varepsilon$$

E- Youngův modul pružnosti (např. ocel = 220 GPa, cín = 55 GPa, tj. tlak potřebný, abychom objekt roztáhli na dvojnásobnou délku)

- nelineární deformace (A B)
 - plastická deformace
 - protažení bylo dost velké, aby přesunulo atomy v krystalické mřížce na jiné místo
 - materiál tedy ztráci schopnost se po deformaci vrátit do původního tvaru
 - při překročení meze pevnosti se materiál prostě trhá na dva kusy

3.1.1 Příklady

1. O kolik se protáhne ocelový drát když na něj zavěsíme závaží:

$$d = 1mm; l = 5m; m = 30kg; E = 220GPa$$

$$\sigma = \frac{F}{S} = \frac{300}{\pi \cdot 0,0005^2}$$

$$\varepsilon = \frac{\sigma}{E}$$

$$\varepsilon = \frac{F}{S \cdot E} = \frac{\Delta l}{l_0}$$

$$\Delta l = \frac{F \cdot l \cdot 0}{S \cdot E} = 8,7 \cdot 10^{-3} m = 8,7 mm$$

2. Na ocelové lanko zavěsíme závaží. Jak těžké může být, aby se lanko nepřetrhlo:

$$d = 1mm; \sigma_p = 1, 3GPa; K = 5$$

- (a) závaží je v klidu
- (b) závaží se hýbe nahoru

$$a = 1m/s^2$$

(c) jako kyvadlo OBRAZEKOBRAZEK

Část II

Změny skupenství

Př.: OBRAZEKOBRAZEK m=0,2kg a) teplota varu: 50 stupnu b) c(kap.) $c=Q(m\cdot\Delta t)=200/(0,2\cdot40)=25\ Jkg^{-1}K^{-1}$ c) c(plyn) $c=Q(m\cdot\Delta t)=200/(0,2\cdot20)=50\ Jkg^{-1}K^{-1}$ d) L_v – skupenské teplo varu [J] $L_v=300J\ l_v=$ měrné skupenské teplo varu $l_v=L_v/m\ [Jkg^{-1}]\ l_v=300/0,2=1500Jkg^{-1}$

Pozn.: pro vodu: l_t (tání) = $332Jkg^{-1} l_v = 2257Jkg^{-1}$

Př.: 1 kg vody z teploty -20 stupnu -> pára 100 stupnu, P = 1kW led -20 stupnu -> led 0 stupnu: $(c_{ledu}=2100Jkg^{-1})~Q=m\cdot c\cdot \Delta t=42kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu -> voda 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=332kJ \rightarrow 42$ s led 0 stupnu: $L_t=m\cdot l_t=32kJ \rightarrow 42kJ \rightarrow 42k$ 5 min 32 s voda 0 stupnu -> voda 100 stupnu ($c_{vody}=4180Jkg^{-1}$) $Q=m\cdot c\cdot \Delta t=418kJ$ -> 6 min 58 s voda 100 stupnu -> pára 100 stupnu: $L_v = m \cdot l_v = 2257kJ$ -> 37 min 37 s (to je šílený)

Pozn.: Hranaty graf plati u krystalickych latek, u amorfnich latek (kvuli nedokonalostem v uskupeni) je graf obly OBRAZEKOBRAZEK AAAAAAAA REALNE TOHLE NEMAM SANCI DODELAT

Část III

Kmitání

Oscilátor: cokoliv co kmitá, např. kyvadlo, pravítko (lol)

Kinematika oscilátoru

Zjednodušení: uvažujeme tzv. harmonický oscilátor – nemá ztráty, kmitá stále stejně (grafem je sinusoida) Značení: y – okamžitá výchylka y_m – maximální výchylka (max. amplituda), y je z $[-y_m;y_m]$ AAAAAA T – perioda [s] f – frekvence $[s^{-1}=Hz]$, $f \cdot T = 1$ ω – úhlová frekvence (ekviv. úhlová rychlost), $\omega = \frac{\alpha}{t} = \frac{2\pi}{T}$ $2\pi f[s^{-1}]$ v – obvodová rychlost, $v=\frac{s}{t}=\frac{2\pi r}{T}=2\pi r f[ms^{-1}]$ Pozn.: Průmět přímoč. pohybu po kružnici na jedné ose je sinusoida – kmitání je točení v jedné ose Poloha: OBRAZEKOBRAZEK $y=y_m\cdot\sin(\alpha)$, přejmenujeme $\to y_m, \ \alpha = \omega t \Rightarrow y = y_m \cdot \sin(\omega t), \ \text{popř.} \ y = y_m \cdot \sin(\omega t + \phi_0), \ \phi_0 - \text{počáteční fáze (případný taku popř.})$ offset na začátku od nul. úhlu) Př.: pružinový oscilátor: $y_m = 10cm, T = 1, 2s$ a) rovnice: $\omega = \frac{2\pi}{T} = \frac{5\pi}{3}s^{-1}$ $y = 0, 1 \cdot \sin(\frac{5\pi t}{3})$ b) poloha v čase t=0,5 s: $y = 0, 1 \cdot \sin(\frac{5\pi t}{6})$ POZOR RAD!!! y = 5cm Př.: Rychlost oscilátoru $\cos(\alpha) = v/v_0$ $v = v_0 \cdot \cos(\alpha)$ 1) $\alpha = \omega \cdot t$ 2) $v_0 = \omega \cdot r$ 3) $r = y_m \Rightarrow v = \omega \cdot y_m \cdot \cos(\omega t + \phi_0)$ $v = \frac{2\pi}{1,1} \cdot \cos(t)$

Zrychlení: OBRAZEKOBRAZEK $v_1 = \omega \cdot r \ a_d = \frac{{v_1}^2}{r} = \omega^2 \cdot r = \omega^2 \cdot y_m$ $a = a_d \cdot \sin(\omega t + \phi_0) \ a = \omega^2 \cdot y_m \cdot \sin(\omega t + \phi_0) = \omega^2 \cdot y \Rightarrow$ velikost zrychlení je přímo úměrná okamžité odchylce $a_{max} = \omega^2 \cdot y_m$

AAAAAA hrozně moc pomooc

Př.: Závisí tuhost pružiny na počtu závitů ANO, k vlnovka $\frac{1}{n}$ AAAAAA progresivní pružina (damn liberals)

Fyzikální kyvadlo

- cokoliv zavěšeného mimo těžiště, tj. v rovnovážné poloze nad těžištěm
- mám těleso, jeho těžiště T, osu otáčení o a délku d mezi nimil

Tlumené kmitání

- kromě síly, která je $F \propto -y$ působí i odporová síla, $F_{ODP} \propto -v$, $F_{ODP} \propto -b \cdot v$; b součinitel linearního odporu [kg/s] OBRAZEKOBRAZEK
- $y = y_m \cdot e^{-\frac{bt}{2m}} \cdot \sin(\omega' t + \phi_0)$
- důsledky
 - 1. je-li b malé $(b^2 \ll 4mk)$; AAAA Př.: tlumí se to velmi pomalu
 - 2. Je-li b velké $(b^2 > 4mk)$, kmitání je ztlumeno tak moc, že ani nekmitá, nemá to dost velkou sílu $-\omega = \operatorname{sgrtzáporné}$ číslo OBRAZEKOBRAZEK

6 Energie pružinového oscilátoru

- kinetická: $E_k=\frac{1}{2}mv^2=\frac{1}{2}m\cdot y_m{}^2\cdot\omega^2\cdot\cos^2(\omega t)=\frac{1}{2}k\cdot y_m{}^2\cdot\cos^2(\omega t)$
- $cos(2x) = 2\cos^2(x) 1$; $cos^2(x) = \frac{1 + cos(2x)}{2}$ OBRAZEKOBRAZEK y a Ek
- potenciální: $E_p = W = \frac{1}{2}F \cdot y$

7 Vlnění

• $y(x,t) = y_m \sin\left(\frac{2\pi}{\lambda}x - 2\pi f t + \phi\right)$

7.1 Interference vlnění

- skládání vlnění, když se vlny potkají, tak se jednoduše sečtou $y=y_1+y_2$ OBRAZEKOBRAZEK
- pro jednoduchost budeme skládat vlnění se stejnou $\lambda,$ f a s různou fází
- vlny můžeme jednoduše sčítat pomocí fázorů a kosinové věty
- speciální případy
 - fázory jsou identické konstruktivní interference, dvakrát větší amplituda, stejná frekvence, vln. délka
 - fázory jsou protilehlé destruktivní interference, nulová amplituda

7.2 Stojaté vlnění

- interference postupné a odražené vlny
- $y_1 = y_m sin(\omega t kx)$
- $y_2 = y_m sin(\omega t + kx)$
- $y = y_1 + y_2 = y_m(sin(\omega t kx) + sin(\omega t + kx)) = 2y_mcos(kx)sin(\omega t) = Y_msin(\omega t)$ OBRAZEKOBRAZEK
- najdeme tady uzly (vždy 0, čili $\cos(kx)=0$ čili v každém lichém násobku $\frac{\pi}{2}$) a kmitny (kmitají nejvíc, čili $\cos(kx)=\max$. čili v každém násobku π)
- odraz vlnění
 - pevný konec: po odrazu se otočí fáze, interferují tedy destruktivně a pevný konec je uzel (logicky)
 - volný konec: neotáčí se fáze, vznikne tedy kmitna
- Př.: stojaté vlnění na struně g

Část IV

Elektrostatika

eletkrický náboj – Q [C – Coulomb] (analogie hmotnosti)

8 Elektrické pole

- intensita elektrického pole $\overrightarrow{E} = \frac{\overrightarrow{F_c}}{Q} \; [\text{N/C}]$
- směr $\overrightarrow{E} =$ směr síly na kladný náboj OBRAZEKOBRAZEK

8.1 Typy elektrického pole

8.1.1 Homogenní pole

• $\overrightarrow{E} = \text{konst. OBRAZEKOBRAZEK}$

8.1.2 Radiální pole

•
$$E = \frac{k \cdot \frac{Q_1 Q_2}{r^2}}{Q_2} = k \cdot \frac{Q_1}{r^2}$$
 OBRAZEKOBRAZEK

8.1.3 Dipólové pole

- dva náboje opačného znaménka – $Q_1=Q_2$ OBRAZEKOBRAZEK

8.2 Potenciál elektrického pole

- $\phi = \frac{E_p}{Q}$ [J/C]; E_p potenciální energie
- ekvipotenciální plochy místa se stejným potenciálem vždy kolmé na siločary

8.3 Práce, energie

•
$$W = F \cdot s = F \cdot s \cdot \cos \alpha$$

8.3.1 V homogenním poli

- $E = \frac{F}{Q} = konst.$
- F = EQ
- $W = E \cdot Q \cdot s = E \cdot Q \cdot s \cdot \cos \alpha = E \cdot Q \cdot d$; d je vzdálenost kolmá na siločary OBRAZEKOBRAZEK elektricka_prace
- $W = \Delta E_p$
- volba 0 u E_p : na záporné nebo uzemněné desce OBRAZEKOBRAZEK volt_deska
- Potenciál: $\phi = \frac{E_p}{Q} = \frac{W}{Q} = \frac{EQd}{Q} = E \cdot d$
- Rozdíl potenciálů = napětí $U = \Delta \phi ~[\mathrm{J/C}] {=} [\mathrm{V}]$
- Intenzita: $E = \frac{U}{d}$ [V/m]
- Pozn: elektron urychlený napětím 1 V získá energii: $E=W=U\cdot e=1\cdot 1, 6\cdot 10^{-19}J=1eV$ elektronvolt

5

8.3.2 V radiálním poli

- OBRAZEKOBRAZEK z A do B: $W=F\cdot s$, ale F v bodě A je jiná než v B \Rightarrow sílu nahradíme "průměrnou" (geometrický průměrnou) silou mezi A a B
- $F_A = k \cdot \frac{Q}{r_A^2}$; $F_B = k \cdot \frac{Q}{r_B^2} \Rightarrow F_{prm} = \sqrt{F_A \cdot F_B} = \frac{kQ}{r_A r_B}$
- $W = F_{prm} \cdot s = k \cdot \frac{Q_1 Q_2}{r_A r_B} \cdot (r_B r_A) = -kQ_1 Q_2 \cdot \frac{1}{r} = E_p$

Pozn.: $F = k \cdot \frac{Q_1 Q_2}{r^2}$; $k = \frac{1}{4\pi\epsilon} \epsilon$ – permitivita prostředí – "prostupnost prostředí pro el. pole" $\epsilon_0 = 8,85 \cdot 10^{-12} C^2 N^{-1} m^{-2} \epsilon >= \epsilon_0 \epsilon_r$ – relativní permitivita vzduch – $\epsilon_r = 1,0006$ olivový olej – $\epsilon_r = 3,1$ sklo – $\epsilon_r = 5 - 16$ voda – $\epsilon_r = 82$

8.4 Látky v elektrickém poli

- A) vodiče: náboje se mohou pohybovat OBRAZEKOBRAZEK vodic.png
 - elektrostatická indukce rozdělím vodič, zůstává trvale nabitý OBRAZEKOBRAZEK skin effect.png
 - plošná hustota náboje $\sigma=\frac{Q}{S};$ z předch. vzorce: $E=\frac{Q}{S\cdot\epsilon}\Rightarrow\sigma=E\cdot\epsilon$
- B) nevodiče: OBRAZEKOBRAZEK nevodic.png \Rightarrow polarisuje se
 - některé molekuly jsou už "z výroby" polární, např. H_2O

8.5 Kapacita vodiče

• při nabíjení vodiče nábojem Q se zvyšuje jeho napětí U přímo úměrně

 $Q \propto U \ Q = C \cdot U$

• C - kapacita vodiče [C/V] = [F] - farad

Př.: Určete kapacitu koule r = 10 cm $C=\frac{Q}{U}=\frac{Q}{k\cdot\frac{Q}{r}}=\frac{r}{k}=4\pi\epsilon r=4\pi\cdot 8,85\cdot 10^{-12}\cdot 0,1=11pF$

- koule s kapacitou 1 F by měla $9 \cdot 10^9$ m, proto používáme pF, nF, mkF
- samostatný vodič má kapacitu malou \Rightarrow vhodným tvarem ji můžeme zvětšit
- ⇒ KONDENSÁTOR

8.5.1 Kondensátor

- deskový
- válcový OBRAZEKOBRAZEK kondensator.png

Př.: Deskový kondensátor: S = $20cm^2$, d = 5 cm, C = ? $C = \frac{Q}{U} = \frac{\ddot{Q}}{E \cdot d} = \frac{Q}{\ddot{S} \cdot e} = \epsilon_{pr.mezideskami} \cdot \frac{S}{d}$

- Spojování kondensátorů
 - a) paralelně:
 - $\ast\,$ shodné napětí $U=U_1=U_2$
 - *náboj se rozdělí $Q=Q_1+Q_2; \frac{Q}{U}=\frac{Q_1}{U_1}+\frac{Q_2}{U_2}; C=C_1+C_2$
 - b) seriově:

- $\ast\,$ shodný náboj $Q=Q_1+Q_2$
- * napětí se rozdělí $U=U_1+U_2; \frac{U}{Q}=\frac{U_1}{Q_1}+\frac{U_2}{Q_2}; \frac{1}{C}=\frac{1}{C_1}+\frac{1}{C_2}$
- $E = W! = Q \cdot U$ platí jen je-li U = konst.
- v kondensátoru je napětí přímo úměrné náboji, tedy v grafu "trojúhelník", tedy $E=W=\frac{Q\cdot U}{2}=\frac{C\cdot U^2}{2}$

Část V

Elektrodynamika

9 Elektrický proud

- usměrněný pohyb nosičů náboje (elektrony, ionty)
- $I = \frac{Q}{t}$; [C/s] = [A]

Př.: Rychlost elektronu ve vodiči způsobená tepelným pohybem je asi milion m/s (neuspoř. pohyb). Určete unášivou rychlost elektronu (driftová rychlost) při průtoku proudu 1 A měděným vodičem s průřezem 1 mm^2 . ρ (Cu) = 8300 kg/ m^3 , A_r (Cu) = 63,5 a 1 elektronu z každého atomu mědi vede el. proud.

 mm^2 . ρ (Cu) = 8300 kg/ m^3 , A_r (Cu) = 63,5 a 1 elektronu z každého atomu mědi vede el. proud. Za 1 s projde průřezem 1C (protože vedeme 1 A), což je $\frac{1}{e} = \frac{1}{1,6\cdot 10^{-19}} = 6\cdot 10^{18}$ ks elektronů Hmotnost $6\cdot 10^{18}$ atomů mědi:

```
1 atom: A_r \cdot u = 63, 5 \cdot 1, 66 \cdot 10^{-27} = 10^{-25} \text{ kg}

6 \cdot 10^{18} \text{ atomů: } 6 \cdot 10^{-7} \text{ kg ... objem: } V = \frac{m}{\rho} \Rightarrow h = \frac{m}{\rho \cdot S} = 7 \cdot 10^{-5} m

\Rightarrow v = 10^{-4} \text{ m/s}
```

Pozn.: I je skalár, ale má def. směr (a ten je proti směru toku elektronů, tedy z kladného na záporný) Pozn.: Proud měříme ampérmetrem, který se zapojuje sériově

Část VI

Elektrodynamika?

- $R_i 10^{-1} 10^1 \omega$ (baterie) měkké zdroje
- $R_i 10^{-3}\omega$ (olověný akumulátor) tvrdé zdroje

achjo mi toho tak moc chybí

katodové záření – proud elektronů ve vakuu OBRAZEKOBRAZEK katodove_zareni.png, když tento
obvod zapojíme v opačném směru elektrony se nám nahromadí a nebudou proudit – máme elektronku
(diodu), využití katodového záření jako CRT monitorů, elektronek, jako jeden z typů elektronového
mikroskopu, jako způsob výroby rentgenového záření

Část VII

Magnetismus

$$\begin{split} & \text{Magnetick\'a indukce: } B = \frac{F_n}{I \cdot l} \ [\text{T}] - \text{Tesla} \\ & \text{Magnetick\'a s\'ala: } \overrightarrow{F_n} = I \cdot (\overrightarrow{l} \times \overrightarrow{B}) \\ & \Rightarrow F_n \text{ kolm\'e na l; } F_n \text{ kolm\'e na B; B, l sv\'iraj\'i lib. \'uhel} \\ & \Rightarrow \overrightarrow{l} \parallel \overrightarrow{B} \Rightarrow \overrightarrow{F_n} = 0 \text{ jinak } F_n = B \cdot I \cdot l \cdot \sin \alpha \\ & \text{OBRAZEKOBRAZEK indukce_1.png} \end{split}$$

směr F_n : Flemingovo pravidlo LEVÉ ruky: prsty – směr proudu; do dlaně – vstupující siločary; palec – směr F_n

Náboj v mag. poli:
$$\overrightarrow{F_n} = I \cdot (\overrightarrow{l} \times \overrightarrow{B}) = \frac{Q}{t} \cdot (\overrightarrow{l} \times \overrightarrow{B}) = Q(\overrightarrow{l} \times B)$$

$$\overrightarrow{F_n} = Q \cdot (\overrightarrow{v} \times \overrightarrow{B})$$

Př.: částice vlétne rychlostí v do mag. pole

- a) ve směru siločar $F_n = 0$ (\overrightarrow{v} a \overrightarrow{B} rovnob.)
- b) kolmo na siločáry udělá půlkroužek a poletí ven OBRAZEKOBRAZEK urychlovac_castic.png

využití

- vychylování el. svazku v CRT
- kruhové urychlovače částic (cyklotrony) OBRAZEKOBRAZEK cyklotron.png

Př.: 2 rovnoběžné vodiče se stejným směrem proudu – budou se přitahovat velikost síly prvního na druhý: $F_{12}=B_1\cdot I_2\cdot l=\frac{\mu I_1}{2\pi d}\cdot I_2\cdot l$ velikost síly druhého na první: $F_{21}=\frac{\mu I_2}{2\pi d}\cdot I_1\cdot l\Rightarrow F_{12}=F_{21}=\frac{\mu}{2\pi}\cdot \frac{I_1I_2l}{d}$ Př.: Smyčka s proudem v magnetickém poli OBRAZEKOBRAZEK civecka_1.png, civecka_2.png mag-

Př.: Smyčka s proudem v magnetickém poli OBRAZEKOBRAZEK civecka_1.png, civecka_2.png magnetické pole cívky se natočí tak, aby bylo souhlasné s polem magnetů – když ale potom cíku přeopoluju bude se točit dál – mám motor!

10 Látky v magnetickém poli

- každá látka složená z atomů, které v sobě mají pohybující se elektrony, o kterých můžeme uvažovat
 jako o hýbajících se nosičích náboje každá látka tak bude mít nějakou reakci na magnetické pole
 (většina ale velmi slabou), podle reakcí se látky dělí do skupin:
 - diamagnetické nátačí své pole opačně, tedy mag. pole trochu zeslabuje (tj. snižují permeabilitu
 realtivní permeabilita jako kladný násobek permeability vakua), těmito látkami je asi polovina látek v periodické tabulce (např. zlato, rtuť)
 - paramagnetické natáčí své pole shodně, tedy mag. pole lehce zesilují (tj. zvyšují permeabilitu),
 druhá polovina periodické tabulky (např. chrom)
 - feromagnetické realtivní permeabilita v řádech 10⁵ drasticky zesilují magnetické pole, těmito jsou železo, kobalt a nikl, zesilují pole tak moc, protože se v nich nenatáčejí do vnějšího magnetického pole jednotlivé atomy, ale tzv. domény skupiny atomů se shodně natočeným magnetickým polem
- využití paramagnetických látek podle hysterezní křívky materiály dělíme na mag. tvrdé a mag. měkké látky OBRAZEKOBRAZEK hysterezni krivka.png
 - magneticky tvrdé látky permanentní magnety, HDD zápis pomocí magnetace disku

11 Nestacionární pole

zase toho hrozne moc chybi hilfe kdyz mame nestacionární magnetické pole ve vodiči tak se mi indukuje proud – tedy naopak než elektromagnet nějaká veličina Φ – magnetický indukční tok $\Phi = B \cdot S \cdot \cos \alpha$, kde α je úhel, který svírá normálový vektor plochy s vektorem magnetické indukce, S je plocha smyčky a B je magnetické pole

11.1 Vlastní indukce

- když cívkou poteče proud, bude indukovat magnetické pole, ale toto magnetické pole bude nazpět indukovat napětí v této cívce, toto bude opačné
- $\Phi \propto I$ mag. indukční tok je přímo úměrný proudu v cívce
- $\Phi = L \cdot I L$ indukčnost cívky (schopnost cívky samotné v sobě indukovat napětí), spolu s odporem a kapacitou je indukčnost důležitou vlastností obvodu
- Jednotka $\left[\frac{T \cdot m^2}{A}\right] = [H]$ henry
- Elmag. indukce: $U_i=-\frac{\Delta\Phi}{t}=-\frac{L\cdot\Delta I}{t}=-L\cdot\frac{\Delta I}{t}$ cívka má indukčnost 1H, pokus se při změně proudu o 1A za 1s naindukuje napětí 1V
- Indukčnost cívky: $L = \frac{\Phi}{I} = \frac{B \cdot S \cdot N}{I}$, N počet závitů, u solenoidu $B = \frac{\mu \cdot N \cdot I}{l} \Rightarrow L = \mu \cdot \frac{N^2 \cdot S}{l}$, vzorec podobný vzorcům pro výpočet kapacity deskvého kondenzátoru a odporu drátu

Př.: Vypočtěte indukčnost cívky:

$$\mu = 4\pi \cdot 10^{-7} H/m, N = 1200, S = 10cm^2, l = 5cm$$

L = 36mH

Př.: Zapojme paralelně žárovky, jednu přes cívku a jednu přes resistor:

Ta, která je zapojená přes cívku se rozžhne později – cívka "brzdí" napětí tím, jak si generuje vlastní mag. pole

11.2 Přechodové jevy

- když obvod zapínám/vypínám a mám tam cívku, tak jsou tam čachry s napětím kvůli indukci, toto
 napětí může být mnohonásobně větší než napětí zdroje, třeba elektrické ohradníky OBRAZEKOBRAZEK
- ZZE platí, to co ztratíme po sepnutí získame po vypnutí je to uložené v energii magnetického pole: $E=W=U\cdot I\cdot t=L\cdot \frac{\Delta I}{t}\cdot I\cdot t=L\cdot I\cdot \Delta I=\Phi\cdot \Delta I$ mag. tok je přímo úměrný proudu, grafem je zřejmý, energie je plocha pod křivkou, takže energie mag. pole je plocha trojúhelníku $\Rightarrow \Phi\cdot \Delta I=\frac{\Phi\cdot I}{2}=\frac{LI^2}{2}$

11.3 Střídavý proud

- vzniká např. otáčením cívkou v mag. poli (alternátor)
- $\Phi = \overrightarrow{B} \cdot \overrightarrow{S} = B \cdot S \cdot \cos \alpha$
- $U_i = -\frac{\Delta\Phi}{t}(=-\frac{d\Phi}{dt})$
- Okamžitá hodnota: $U = U_m \cdot \sin \omega t$

Obvody:

A) rezistor:

- $-\,$ platí Ohmův zákon: $i \propto u$
- střední hodnota napětí a proudu: $\langle u \rangle = \langle i \rangle = 0$
- výkon: $p=u\cdot i=U_m\cdot\sin\omega t\cdot I_m\cdot\sin\omega t=U_m\cdot I_m\cdot\sin^2\omega t=P_m\sin^2\omega t$
- střední hodnota výkonu: = $\frac{P_m}{2}$
- Efektivní hodnota: hodnoty takové stejnosměrného proudu/napětí, které kdybychom zapojili tak máme stejný výkon jako střídavý

$$= P_{STEJNOSM}.$$

$$\frac{P_m}{2} = P$$

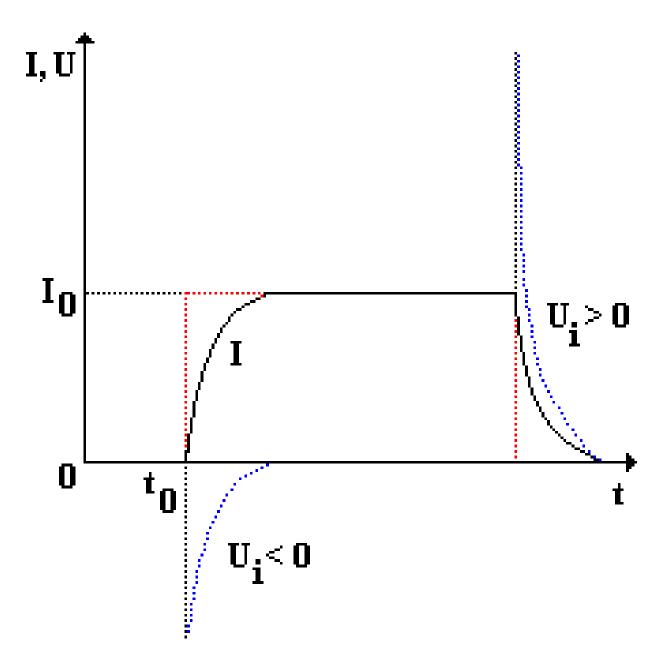
$$\frac{U_m \cdot I_m}{2} = U \cdot I$$

$$\frac{RI_m^2}{2} = RI^2$$

$$\frac{I_m^2}{2} = I^2$$

$$\frac{\sqrt{2}}{2}I_m = I, \ \frac{\sqrt{2}}{2}U_m = U$$

– takže když se řekne, že je v zásuvce 230V tak to je efektivní napětí – takže peak napětí je $\sqrt{2}\cdot 230=325V$ CHYBI TADY VSUDE OBRAZKY

Obrázek 1